

SKLEP SODIŠČA (četrti senat)

z dne 30. maja 2006(*)

„Člen 104(3), prvi pododstavek, Poslovnika – Lizing vozil – Prepoved v državi članici uporabe vozila, ki pripada lizingni družbi s sedežem v drugi državi članici in je v tej državi registrirano – Stalna uporaba na ozemlju prve države članice“

V zadevi C-435/04,

zaradi predloga za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, ki ga je vložilo Cour de cassation (Belgija) z odločbo z dne 6. oktobra 2004, ki je prispela na Sodišče 14. oktobra 2004, v kazenskem postopku zoper

Sébastien Victorja Leroya,

SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi K. Schieman, predsednik senata, N. Colneric (poročevalka), sodnica, in E. Levits, sodnik,

generalna pravobranilka: E. Sharpston,

sodni tajnik: R. Grass,

Sodišče odloča z obrazloženim sklepom v skladu s členom 104(3), prvi pododstavek, Poslovnika, po opredelitvi generalnega pravobranilca

sprejema naslednji

Sklep

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago členov od 49 ES do 55 ES.

2 Ta predlog je bil vložen v kazenskem postopku zoper S. V. Leroya, ki prebiva v Belgiji, ker je v tej državi vozil vozilo, ki ni bilo registrirano v tej državi članici in ni imelo registrske tablice, dodeljene ob predpisani registraciji.

Pravni okvir

Skupnostna ureditev

3 V členu 49, prvi odstavek, ES je določeno:

„V okviru določb, navedenih v nadaljevanju, se omejitve svobode opravljanja storitev v Skupnosti prepovejo za državljane držav članic, ki imajo sedež v eni od držav Skupnosti, vendar ne v državi osebe, ki so ji storitve namenjene.“

Nacionalna ureditev

4 V členu 2(1) kraljevega odloka z dne 20. julija 2001 glede registracije vozil (*Moniteur belge*,

8.8.2001, str. 27031) je določeno:

„Uporaba vozila v prometu je dovoljena samo, če je registrirano in ima registrsko tablico, dodeljeno ob registraciji.“

5 V členu 3 tega odloka je določeno:

„1. Osebe s stalnim prebivališčem v Belgiji vpišejo vozila, ki jih želijo dati v promet v Belgiji, v register vozil iz člena 6, čeprav so ta vozila že registrirana v tujini.

[...]

2. Vendar v naslednjem primeru registracija v Belgiji – vozil, ki so registrirana v drugi državi in ki jih vključijo v promet osebe iz odstavka 1, ni obvezna za:

(1) vozilo, ki ga tuji izposojevalec da na razpolago fizični ali pravni osebi, vpisani v register prebivalstva belgijske občine ali v belgijski trgovski register, in sicer za največ osemindeset ur;

[...]“

6 Člen 29 kraljevega odloka z dne 16. marca 1968 o uskladitvi zakonov o ureditvi cestnega prometa (*Moniteur belge*, 27.3.1968, str. 3145) vsebuje sistem sankcij.

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

7 S. V. Leroy s stalnim prebivališčem v Belgiji je bil na podlagi člena 2(1) kraljevega odloka z dne 20. julija 2001 in člena 29 kraljevega odloka z dne 16. marca 1968 obsojen, ker je v tej državi vozil vozilo, ki ni bilo registrirano v tej državi in ni imelo registrske tablice, dodeljene ob predpisani registraciji.

8 Priznal je, da je glavni uporabnik tega vozila, ki je last liziške družbe s sedežem v Velikem vojvodstvu Luksemburg. S. V. Leroy ni trdil, da je bilo navedeno vozilo dodeljeno za opravljanje poklicne dejavnosti na ozemlju države članice, ki ni država članica njegovega prebivališča.

9 Cour de cassation, pri katerem je S. V. Leroy vložil tožbo, je prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje postavilo to vprašanje:

„Ali členi od 49 do 55 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti z dne 25. marca 1957 nasprotujejo nacionalni ureditvi države članice, ki prepoveduje, da bi oseba, ki biva in dela v tej državi, uporabljala na njenem ozemlju vozilo, ki je last liziške družbe s sedežem v drugi državi članici, kadar to vozilo ni bilo registrirano v prvi državi, čeprav je bilo registrirano v drugi?“

Vprašanje za predhodno odločanje

10 V členu 104(3), prvi pododstavek, Poslovnika je določeno, da lahko, če je iz sodne prakse mogoče jasno sklepati, kakšen bo odgovor na vprašanje za predhodno odločanje, Sodišče odloči z obrazloženim sklepom.

11 V skladu z ustaljeno sodno prakso člen 49 ES nasprotuje uporabi vsakršne nacionalne ureditve, ki bi brez objektivne utemeljitve omejevala možnost, da ponudnik storitev učinkovito izvršuje to svobodo (glej predvsem sodbo z dne 21. marca 2002 v zadevi Cura Anlagen, C-451/99, Recueil, str. I-3193, točka 29). Poleg tega svobodo opravljanja storitev uživata ponudnik in oseba, ki so ji storitve namenjene (sodba z dne 13. julija 2004 v zadevi Bacardi France, C-429/02, Z.Odl., str. I-6613, točka 31).

12 Nesporno je, da obveznost registracije v državi članici, v kateri se uporabljajo vozila, vzeta na lizing pri podjetju s sedežem v drugi državi članici, otežuje omejene dejavnosti lizinga (zgoraj navedena sodba Cura Anlagen, točka 37). Obveznost registracije ne izgubi pomena ovire z obrazložitvijo, da lahko družba s sedežem v drugi državi članici pridobi registracijo službenega vozila na svoje ime v Belgiji, ne da bi tam imela stalno poslovno enoto (sodba z dne 15. decembra 2005 v zadevi Nadin in drugi, C-151/04 in C-152/04, ZOdl., str. I-11203, točka 38).

13 Kar zadeva morebitno utemeljitev obveznosti registracije, je Sodišče zakonodajo, ki se obravnava v zadevi v glavni stvari, že preuči v zgoraj navedeni sodbi Nadin in drugi. Glede člena 43 ES je v točki 55 te sodbe razsodilo, da ta določba nasprotuje temu, da nacionalna ureditev prve države članice, kot je ta v zadevi v glavni stvari, nalaga samozaposlenemu delavcu s stalnim prebivališčem v tej državi članici, naj v njej registrira službeno vozilo družbe, v kateri je zaposlen in ima sedež v drugi državi članici, če službeno vozilo ni namenjeno stalni uporabi predvsem v prvi državi članici niti se dejansko ne uporablja na ta način.

14 Podobno člen 49, prvi odstavek, ES nasprotuje temu, da nacionalna ureditev prve države članice, kot je ta v zadevi v glavni stvari, nalaga osebi s stalnim prebivališčem v tej državi članici, naj v njej registrira vozilo, najeto pri lizingni družbi s sedežem v drugi državi članici, če to vozilo ni namenjeno stalni uporabi predvsem v prvi državi članici niti se dejansko ne uporablja na ta način.

15 Predložitveno sodišče mora presoditi trajanje najemne pogodbe, ki je predmet postopka v glavni stvari, in naravo dejanske uporabe najetega vozila (glej zgoraj navedeno sodbo Nadin in drugi, točka 42).

16 Ob upoštevanju zgornjih ugotovitev je treba na postavljeno vprašanje odgovoriti, da členi od 49 ES do 55 ES ne nasprotujejo temu, da nacionalna ureditev prve države članice, kot je ta v zadevi v glavni stvari, osebi, ki ima stalno prebivališče in dela v tej državi članici, prepoveduje uporabo vozila, najetega pri lizingni družbi s sedežem v drugi državi članici, če to vozilo ni registrirano v prvi državi in je namenjeno stalni uporabi predvsem v prvi državi članici ali se dejansko uporablja na ta način.

Stroški

17 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloži o stroških.

Iz teh razlogov je Sodišče (četrti senat) sklenilo:

Členi od 49 ES do 55 ES ne nasprotujejo temu, da nacionalna ureditev prve države članice, kot je ta v zadevi v glavni stvari, osebi, ki ima stalno prebivališče in dela v tej državi članici, prepoveduje uporabo vozila, najetega pri lizingni družbi s sedežem v drugi državi članici, če to vozilo ni registrirano v prvi državi in je namenjeno stalni uporabi predvsem v prvi državi članici ali se dejansko uporablja na ta način.

Podpisi

* Jezik postopka: francoščina.